

РЕШЕНИЕ

№ 1206

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11921** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.208–228 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С Решение № 20235225 от 26.10.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 6622/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № К-039259/ 03.02.2020г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП) в частта, с която на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 ла. на основание чл.119 от ЗЗП за нарушение на чл.13, ал.1 ЗЗП; на основание чл.198 ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.9, ал.1 ЗЗП и на основание чл.211 ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. и е потвърдено в частта, с която на основание чл.222 ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на 127, ал.3 ЗЗП.

Решението е обжалвано от КЗП в частта, с която НП е отменено, с доводи за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуални правила – основания за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Иска се съдът да отмени обжалваното решение в тази му част.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът

не се представляват.

Ответникът оспорва касационната жалба с писмен отговор. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според фактическите установявания на СРС на 11.12.2019 г. служители на КЗП извършили проверка на в магазин „ЯКО“, находящ се в [населено място], подлеза на [улица]и [улица], по повод жалба на потребител, който закупил тротинетка, която се повредила в гаранционния срок, но му било отказано гаранционно отремонтване на продукта. Проверяващите установили, че заведената от клиента рекламация на 28.09.2019 г. е била вписана в регистъра на предявените рекламации под № 19, но не била посочена дата на предявяване, име на потребителя, координати на лицето, приело рекламацията. Не бил издаден и документ на потребителя при предявяване на рекламацията. Установено е още, че в магазина се предлагали стоки, чиято употреба изисквала наличието на технически познания, специални умения и спазването на специални изисквания за безопасност, които трябвало да бъдат придружени от указания за тяхната употреба, изготвени от производителя и същите да са на български език, но били представени книжки с указания само на английски и чешки език. На следващо място е установено, че на тротинетките, които се предлагали за продажба били поставени етикети само с цената в български лева, но на етикетите не се съдържала информация на български език за производител и вносител, ако стоката е внос, за вида на стоката и нейните съществени характеристики. Констатирано е още, че [фирма] издавал от свое име заявление за предоставяне на търговска гаранция, което не съдържало правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл.112 – 115 ЗЗП. При така установеното на [фирма] е съставен АУАН за нарушения на чл.127, т.3 ЗПП; чл.13, ал.1 ЗЗП; чл.9, ал.1 ЗЗП и чл.119, т.1 ЗЗП, въз основа на който е издадено оспореното НП.

За да отмени НП в оспорената част СРС приема, че правната квалификация на нарушенията по чл.13, ал.1 ЗЗП и чл. 9, ал.1 ЗЗП е неправилна, а квалификацията на нарушението по чл.119, ал.1 ЗЗП е твърде обща, тъй като не е посочена конкретна точка от разпоредбата, която е нарушена.

Решението е правилно.

По отношение на нарушението по чл.13, ал.1 ЗЗП, за което е санкционирано дружеството, настоящия съдебен състав, счита, че правилно съдът е отменил наказателното постановление в тази му част. Съгласно чл.13, ал.1 ЗЗП стоките, чиято употреба изисква наличието на технически познания, стоките, съдържащи опасни вещества, или стоките, чиято употреба предполага наличието на специални умения или спазването на специални изисквания за безопасност, трябва да бъдат придружени от указания за тяхната употреба, изготвени от производителя. Разпоредбата на чл.13, ал.3 ЗЗП предвижда, че производителят, търговецът и всяко друго лице, което пуска на пазара стока по ал. 1 от внос, е длъжно да осигури указания за употребата ѝ на български език. В случая стоките са били придружени с указания за употреба, но не на български, а на английски и чешки език, което както правилно е посочил СРС е нарушение на чл.13, ал.3 ЗЗП, а не на чл.13, ал.1 ЗЗП, както е посочено в НП.

Настоящият касационен състав споделя направените от СРС изводи и по отношение нарушението на чл.9, ал.1 ЗЗП, съгласно който търговецът е длъжен да предлага на потребителите стоки с етикети на български език или и на български език, с изключение на случаите, когато информацията по ал.2 може да бъде предоставена чрез използването на широко разпространени символи, като пиктограми и други знаци, които са лесно разбираеми за потребителите, или чрез използването на наименования за произход на стоките, които са общоизвестни. Съгласно чл.9, ал.2 ЗЗП етикетът задължително съдържа информация за производителя и вносителя, ако стоката е от внос, за вида на стоката, нейните съществени характеристики, срока на годност и условията на съхраняването ѝ и, ако е необходимо, указания за употреба. Правилно СРС е приел, че констатираното нарушение, изразяващо се в това, че на тротинетките, които се предлагали за продажба били поставени етикети само с цената в български лева, но на същите не се съдържа информация на български език за производител и вносител, ако стоката е внос, за вида на стоката и нейните съществени характеристики е неправилно квалифицирано като такова по чл.9, ал.1 ЗЗП, вместо по чл.9, ал.2 ЗЗП.

Споделят се и изводите на СРС по отношение нарушението по чл.119, ал.1 ЗЗП. Разпоредбата съдържа три точки, в които е изброена задължителната информация, която следва да съдържа заявлението за предоставяне на търговска гаранция. В случая не е посочено конкретната точка от разпоредбата, която се приема за нарушена. Това обстоятелство създава неяснота за какво точно лицето е санкционирано, кое от задължителното съдържание на заявлението за предоставяне на търговска гаранция липсва.

Един от задължителните реквизити на АУАН и на НП, съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН е точна квалификация на извършеното нарушение. Квалификацията на деянието е от съществено значение за повдигане на обвинение от правна страна като следва същата точно да съответства на изложеното от фактическа страна деяние. В случая при съставянето на АУАН и издаването на НП е допуснато нарушение от категорията на съществени, тъй като поражда неяснота в административното обвинение и засяга правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Разпоредбите чл.42 и чл.57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила

От страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски, но не са представени доказателства за направени такива, поради което искането следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20235225 от 26.10.2020г., постановено по н. а. х. дело № 6622/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

